

ע"פ 6602/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 6602/13

כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז

לפני:

פלוני המערער:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בירושלים
בתפ"ח 20690-12-03 מיום 17.3.2013 שניתן על-ידי
סגן הנשיא י' צבן והשופטים ר' כרמל ור' פרידמן-פלדמן

תאריך הישיבה: י"א באדר התשע"ה (2.3.2015)

בשם המערער: עו"ד משה מרוז; עו"ד איתן כהן

בשם המשיבת:
פסק דין
עו"ד מорן פולמן

השופט נ' סולברג:

1. המערער הורשע באונס, במעשה סדום, בניסיון אונס ובמעשה מגונה. מדובר במסות מעשי-עבירה מינימום שעשה המערער בケットינה. גם בתקיפות בנו הקטין הורשע המערער. על כל אלה, נדון ל-28 שנות מאסר, ולמאסר על-תנאי,
וחויב בתשלום פיצויים בסך של 50,000 ל"נ.

המעשים והעבירות

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. אלו הם מעשי של המערער, אביה החורג של הקטינה, מזה תריסר שנים. אביה הבילוגי של הקטינה התאבך כשאמה הייתה בהרion עמה. בחולף שנה החל המערער להתגורר עם אמה, ולגדל את הקטינה כבת.

3. במהלך שנת 2005, החל המערער ליצור קרובה פייזית עם הקטינה לשם סיוף מיני. בתחילת חיבק את הקטינה ונצדד אליה. בהמשך, במהלך השנים 2005-2008, בהזדמנויות לרוב, במדירות של פעם בשבועות לפחות, בשעות הערב, בזמן שאשתו נעדנה מן הבית, נהג המערער להתבזבז עם הקטינה בדירותם ולבצע בה מעשים מיניים. המערער הפשיט את הקטינה, פשط את בגדיו, חיכך את איבר מינו באיבר מינה, נגע באיבר מינה באכבעותיו, ליקק אותה והחדר את לשונו לאיבר מינה.

4. באחת ההזדמנויות, סמוך לפני חודש אוגוסט 2005, ניסה המערער להחדיר את אכבעו לאיבר מינה של הקטינה, זו אמרה לו כי הוא מכאייב לה, וזה חドル מן המעשה. בעת ביצוע המעשים המתוארים נהג המערער גם לנשך את הקטינה על פיה. המערער שכנע את הקטינה, כי מעשייהם נעשים בשל אהבתו הרבה כלפייה, ואמר לה לשומר בסוד את הקשר המיחיד ביניהם ולא לספר עליו לאיש, שם לא כן – כלל. הקטינה הבטיחה למערער שלא תספר על הקשר ביניהם אף אחד.

5. במהלך השנים 2008-2009, המשיך המערער לבצע בקטינה מעשים מיניים, באותה תדירות של פעם בשבועות לפחות, כאשר אמה נעדנה בשעות הערב מביתם. במספר ההזדמנויות החדר המערער את איבר מינו לשכנתה של הקטינה. פעמים רבות החדר את איבר מינו אל תוך פיה. באותה תקופה, כשהקטינה החלה להתפתח מינית, נהג המערער ללקק ולמצוץ את חזזה.

6. במהלך השנים 2009-2011, בשל צו נזקנות שניינו בעניינה, שהטה הקטינה בפנימיה. כאשר ביקרה בבית בחופשות מן הפנימיה, בתדירות של אחת בשבועיים, המשיך המערער לבצע בה מעשים מיניים כנו"ל.

7. מדובר במאות מעשים שבהם החדר המערער את לשונו לאיבר מינה של הקטינה, החדר את איבר מינו לשכנתה, לפיה, ביצע בה מעשים מגנונים, ובздמנויות אחת ניסה להחדיר את אכבעותיו לאיבר מינה. את כל אלה עשה המערער בגופה של הקטינה, במו החורגת, כאשר טרם מלאו לה 14 שנה.

8. במהלך שנת 2011, בעקבות דיווחים של רשות הרווחה על התנהלות מינית חריגה של הקטינה, ועל חשד כי המערער פוגע בה, ניהלה משטרת ישראל חקירה נגדו בחשד לביצוע עבירות מין בקטינה. על מנת להגן על הקטינה, הורה בית משפט בחודש אוקטובר, כי תארס יציאתה לבית המשפט בחזמין של חופשות מן הפנימיה. בתום חקירת המשטרת, בעקבות בקשה פקידת סעד, הבהיר בית המשפט בהחלטה מיום 28.12.2011 (תנ"ז 508/04) בבית המשפט לנוןער בירושלים, כי על המערער נאסר ליצור כל קשר עם הקטינה שלא בפיקוחו, לרבות קשר טלפוני. בשועעה על הculo, אימאה הקטינה כי תשים קץ לחייה. חרף הוראת בית המשפט, במהלך התקופה שעד ליום הגשת כתב האישום, עמד המערער בקשר בקטינה עשרות פעמים. המערער שוחח עם הקטינה בטלפון, גם הכתכב אליה בפייסבוק. שיחותיהם נסובו, בין היתר, על ענייני מין והקשר המיני ביניהם. במספר ההזדמנויות, ובעקבות תיאום מוקדם, המתין המערער לקטינה בסמוך לבית הספר שבו למדה, פגש אותה והסיעה במכוניתו לפנימיה. בשתי ההזדמנויות, סטה המערער מן הדרכ, עצר במקומות מבודדים, נישק את הקטינה ונגע באיבר מינה מתחת לבגדיה.

9. ביום 21.8.2012 הכתוב המערער עם הקטינה בפייסבוק, וכתב לה בין היתר: "השיחות האלה לא מגרות?"; "הם לא עושים אוטר חרמנית". ביום 22.8.2012 כתב המערער בפייסבוק לקטינה: "אני אוהב אותך המון ומתגעגע ושתתקשרו גם אני" לפון שיהיה לך לילה טוב אהוב המון המון". ביום 8.9.2012 הכתוב המערער עם הקטינה בפייסבוק, וזו כתבה לו "כי מה שהיא בינו פעם כבר לא יכול להיות", ציינה את חששה מפני כניסה להרין. בתגובה כתוב לה המערער "אפשר לעשות את זה בדרכים אחרות זהירות". כשכתבה לו שאינה רוצה להסתכן, השיב לה "סבירה איך שאת רוצה את פוגעת بي אבל לא משנה". בהמשך כתב "גם לא משנה את כבר לא רוצה אותו כי גדלת".

10. כאמור, גם בתקיפת קtin הורשע המערער, בעקבות הפוטו את בנו באמצעות חgorה ונעלים. המערער דרכו עליו וגרם לו למכאוב של ממש.

עיקרי תסוקיר נגעת העבירה

11. בעת מתן גזר הדין בבית המשפט המחוזי הייתה הקטינה כבת 14. אביה הבילוגי התאבד לפני שנולדה. בהיותה כבת 10, הוצאה בצו בית משפט לנעור לפנימה בשל הזנחה ודחיה מצד אמה, אלימות, מחמת דאגה לשולמה, ובהתה מוצפת בתכנים מיניים שאינם מתאים לגילה. מצד אמה חשה דחיה, ואת החסכים מלאה אצל המערער, שהיא קשובה לה ודואג, ואלו התייחסה כאב. הקשר בין השניים מסובך ומורכב מאהבה, תלות, כאב, פחד ובלבול. הקטינה הייתה חסרת אונים כשהרגישה עוד בילדותה שהקשר המיני עם המערער איננו כשרורה, אך בתחילת האצלחה לבטא את עצמה, בהמשך לא ניתן אמון בדבריה, ופיגועתה הלכה והחריפה. בבדיקה העצמי הטעער, אמונה אחרים התנפץ, ולא נותר לה עוגן יציב בחיה. התמודדותה עם העוררות המינית שנכפתה עליה באהה לידי ביטוי בחיפוש מגע מיני שיתן מענה לצרכיה הרגשיים, ולצריכה הפיזיים. עד כדי כך הגיעו תחששות הבלבול, רגשות האשמה, ועיוותי המחשבה אצל הקטינה, שהדרך היחידה מבחריתה ליצירת קשר מיטיב היא בהקרבת עצמה לצרכי האח. גופה הוא כל' לסייע אחרים ולהרגיש מעט נאהבת. הקטינה עודנה מובלבלת ביחסה אל המערער, עדין לא מסוגלת לעבד את הפגיעה בה. היא מזדעת לנקוקותה לעזרה ולטיפול, אך עדין אין בה אמון כלפי אף אחד. דרכה לשיקום ארוכה, הרבה וקשה. במהלך תצלוך תצריך להתמודד עם רגשות אשמה, חוסר אונים, ללמידה ליצור קשר עם זולתה בזכות אופיה ולא באמצעות גופה, ועוד ועוד.

עיקרי גזר הדין

12. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה לבני מכלול העבירות מסוים שי"ב של ריבוי העבירות, מאות במספר, ובשל רצף ביצוע העבירות במשך מספר שנים ללא הפסקה, כמעט בלתי אפשרי לקבוע במקרה זה מתחם ענישה לכל אחת ואחת מן העבירות" (פסקה 10); בהתחשב בעונש שנקבע בחוק לכל אחת מן העבירות ובמדיות הענישה הנוגגת. בית המשפט המחוזי ציין את הערכיהם החברתיים שנפגעו – בטחונם, גופם ונפשם של קטינים, וערכי המוסר בכללותם. בית המשפט נדרש לחומרת עבירות המין בכלל, ובתוככי המשפחה, כלפי קטינים בפרט, בציינו כי נסיבות העניין דן חריגות בחומרתן. המערער, בהיותו אביה החורג של הקטינה, אמר היה להגן עליה, אך הוא ניצל אותה לסייעו המיניים, תוך שימוש בעיוותי חשיבה להצדקת מעשי. תחילתם, בהיותה בת 6 שנים, ולמעשה לא הכירה בסביבתו, היא מובלבלת והתעלמות המינית הממושכת, פגיעה, רגשות אשם, הרס המשפחה, וכליאותו של המערער. אין לקטינה אמון בנסיבות הנסיבות אחרות. המעשים האלימים והנוראים הלקו והחמירו ונמשכו שנים, יותר וחوتם על הקטינה לנצח, קירבה וקשר. מתחם הענישה נקבע בין 25 ל-35 שנות מאסר, ולבgi תקיפת הבן הקטין נקבע המתחם בין שנה ל-3 שנים. בית המשפט המחוזי התחשב, בתוך המתחם, בנסיבותיו האישיות של המערער, בהעדר עבר פלילי, בהודאותו

המידית במשטרה ובבית המשפט, בהבעת החרטה וברצונו לקבל טיפול. עונשו של המערער נגזר ל-28 שנות מאסר ומאסר על-תנאי, והוא חוייב בתשלום פיצויים לקטינה בסך של 50,000 ₪.

עיקרי העrüoor

13. ב"כ המערער אינו חולק על המסכת הקשה והחמורה, אך טוען כי העונש מופלג בחומרתו, וכי לא ניתן משקל די הצורך לנסיבות המינוחות של העניין. אלמלא הודהתו המלאה והמפורט של המערער, לדברי בא-כוו, לא היה מוגש כתב אישום. עוד בתחילת חקירתו דחפה הצעה להיוועץ בעורר-דין, ומספר את הפרשה לפרטיט-פרטיטים. המערער חסר את הצורך בעדותה של הקטינה, ובכך אפשר את תחילת הטיפול בה לקראת הליכי שיקומה. המערער בכח בחקירותו, תאר את המועקה שבה הייתה שרווי, חש שפלות, הוא בוש ונכלים, והביע חרטה מלאה. המערער כתב מכתב לקטינה: "א' יקרה. אני מצטער ומיטחרט (טעות במקורה) על כל מה שעשית לך בחים, על כל הפגיעה שפגעתתי לך בגין שלא היה שיר לי אלא היה שלך ועל הניצול המוני שניצلت אוטך... את יקרה לך וחובבה לי מאוד ואני מקווה שיים אחד בחים את תשיחי לך על המעשים המחרידים שעשית לך ותביני אותה, ואם לא תצליח לי ולא תרצי לראות אותה או לדבר איתני אף פעם אני יבין אותך כי אני עשית לך דברים שאף אחד לא עשה לבת שלך אלא מעניק לה אהבה בثورABAAMIYI כמו לילדים רגילים, ואני כשלתי בכך אבא... אני רוצה שתאזרז כוחות בשנים הבאות לסלוח לך כי אני הול להתפלל לא-להים שישליך לך על כל מה שעשית לך בחים... א' אני מבקש שהיום יגיעו אליו חוקרים ואני רוצה שתשתתפי אתם פעולה ותשפרי על כל מה שהיה בינו לבין כי אני כבר סיירתי את כל האמת שאין לך מה להסתיר ולפחד לספר, תה' חזקה כמווני, זה יקל לך מצלפותיהם וגם יפתח לך דרך חדשה בחים..." (סעיף 18 לנימוק הערעור).

המעערער מודיע לעייתי המחשבה ולהומרת המעשים, אך לא הצליח לשולט בעצמו, ואכן ביקש טיפול. בבקשתו כנה, והוא בא המשך לניסיונות עצמאיים מצדו לאורך השנים. המערער טוען על אלימותה שהופנה כלפי בילודתו על-ידי הוריו, על חסכים משפחתיים מבית, מצוקה כלכלית, קשיים שהלכו ונמשכו גם לימים, שנשיאה לאמה של הקטינה. ב"כ המערער הדגיש בטיעונו כי המערער לא נקט באלימות כלפי הקטינה, וכי מדובר בסוף של דבר, עם כל החומרה, בקורבן אחד בלבד. עונש המאסר הארוך יכול להלום עבריות שנעשו כלפי כמה וכמה קרובנות, ובאלימות. העונש אינו הולם את נסיבות העניין דין.

14. ב"כ המשיבה השיבה מנגד, כי אכן המערער הודה במעשהיו, אך היה זה לאחר הדיווח למשטרה. בಗיל 10 הוצאה הקטינה לפנימה בעקבות הזנחה הורית, כאשר בתחילת הסברה הייתה כי דווקא אמה היא הגורם הבעייתי. לאחר חשיפת המעשים, וכשבפנימה התברר כי הקטינה מוצפת בתכנים מיניים שלא מתאימים לגילה, נפתחה חקירה מרחיבת יותר. לא בצדיה לא כונתה הקטינה כמתלוננת, משומש שלא הסכימה לשטרף פעללה. הקטינה הוצאה לפנימה כדי למנוע את המשך המעשים, אך היא איימה לפגוע עצמה, והעדיפה להמשיך במעשהים. כיום היא מסוכנת לעצמה, גם בחלוף השנים מסרבת לקבל טיפול, והיא נתונה בסיכון. פגיעה הרעה של המערער בקטינה, הלכה והחמירה עם השנים, וגם לאחר שהוצאה מהבית, ניצל את חופשיותה על מנת להמשיך במעשהיו. לא זו אף זאת, גם לאחר הוצאה צו שיפוט ש어서 על המשך הקשר, המשיך המערער במעשהיו. המטען לקטינה ליד בית הספר, לקח אותה למוקומות שונים ויצר אליה קשר גם באמצעות הפיסבוק. על-פי הערכת המטכנת, סובל המערער מעייפות חשיבה בדרגה גבוהה ביותר. המערעראמין הביע חרטה אך הוא נעדר תובנה לנזקיה של הקטינה ומORIZED את תוכאות מעשיו. ב"כ המשיבה אישרה שהעונש אכן קשה מאד, אך לדעתה הוא מוצדק לאור הפגיעה הקשה שספק אם ניתן יהיה להתגבר عليه. על כל אלה נוספת גם עברית האלימות כלפי בנו של המערער. ב"כ המשיבה טענה כי יש להוותיר את גזר הדין על פנו.

15. בתקיר עדכני מאות שירות המבחן דוח על תפקוד תקין של המערער בבית הסוהר, ללא בעיות ממשמעות. בדיקת שני שמסר נמצאה נקייה מרידי סם. המערער הביע מוטיבציה להשתלב בתהליך טיפול, אך ישקול להשתלב

בקבוצה פסикו-חינוכית לאחר שינתן פסק הדין בערעו. המערער לוקח אחראות על ביצוע העבירות, מתחרט, אם כי נוטה למזער את הנזק שנגרם לקטינה, ומתקשה לגלוות אמפתיה ממשית כלפייה.

דין והכרעה

16. מסכת עבירותimin מזעazeut נפרשה לפנינו, חריגה בחומרתה: מאז הייתה כבת 6, במשך שנים, עד שהייתה כבת 13, עשה המערער בגופה של הקטינה מאות מעשי אונס ומעשים מגונים, עד שהיא הדבר לשגרה חולנית ומעוזתת. את הנעשה אין להסביר, ורב הוא החש שמא הטיביו מעשי של המערער חותם של קבע בקטינה; בגופה ובנפשה. מעשי של המערער מעוררים סלידה ושאט-נפש; והקטינה – חרב עליה עולמה.

17. אין צורך להזכיר במילים על אודות הצעוז ממעשיים, על פגיעתם הרעה, על הכאב ועל המצוקה. כל אלה באו לידי ביטוי מלא בגור הדין של בית המשפט המחוזי, בתסוקורי שירות המבחן, בהערכת המסתוכנות ובדברי ב"כ הצדדים. לכל טענותיו של המערער ניתן הולם בגור הדין של בית המשפט המחוזי. המערער ראוי לישב שנים ארוכות מאד אחורי סORG ובריח. "ראוי הוא, וראויים אחרים שכמותו, למען יראו ויראו, ועל מנת להבטיח את בוחנות של קורבנות פוטנציאליים לעבירותimin בכלל, ובתוך המשפחה בפרט. אלו האחرونים זוקקים באופן מיוחד להגנה שיכזאת, בכלל חוסר האונים שבו הם נתונים, בגין מושיע מגן בתחום המשפחה" (ע"פ 12/7951 פלוני נ' מ"י פסקה 9 (7.4.2014)).

18. אחרי שאמרנו את כל זאת עודנו מחויבים לעקרן אחידות העבירה. גם מעשיים זוועתיים צריכים להשתלב במידיניות העבירה המקובלת. אילו ב'חשבונות' עסוקין, במצבת כל המעשיים והעונש הסטוטורי בגנים, כי אז ראוי היה המערער להישפט למאות שנות מאסר, כפי המקובל בארצות הברית. אך העבירה איננה מתמטית (ראוי והשוו: ע"פ 12/7951 הנ"ל, ואסמכתאות שם בפסקה 10; ע"פ 13/5369 פלוני נ' מ"י (10.2.2015); ע"פ 2879/12 פלוני נ' מ"י (17.10.2013); ע"פ 22/6486 מ"י נ' פלוני (1.12.2013); ע"פ 11/9608 מ"י נ' פלוני (7.7.2014); ע"פ 11/8080 פלוני נ' מ"י (31.12.2013)). נזכיר את הודהתו המלאה והמופורת של המערער, גם את קריאתו לקטינה לשפט פעולה עם המשטרת ולספר הכל. אין לדעת איך הייתה הפרשה מסתימת מבלתי די כן. علينا לשנות לנגד עינינו מקרים חמורים עוד יותר מזה שבעניינו, שאין מדובר בהם בקורבן אחד, אלא בכמה, ושננקטה בהם אלימות. הקטינה דן היא 'עולם ומלאו'. אך להוותנו, ישנים פושעים ממשחיתים במעשייהם עוד יותר. علينا לשער ברף העבירה עונש הולם גם למי שעשה עבירותimin בהיקף שעשה המערער כלפי כמה וכמה קורבנות, ובאלימות. יצא אפוא לחבוי להפחית קמעה מעונש המאסר הccoli ולהעמידו על 24 שנים. שאר רכיבי גזר הדין יעדמו בעינם.

ש 1 פ 5

השופט ח' מלצר:

אני מסכימים.

ש 1 פ 5

עמוד 5

השופט מ' מזון:

אני מסכימים.

שפט

הוחלט כאמור בפסק הדין של השופט נעם סולברג.

ניתן היום, כ"ב בא'יר התשע"ה (11.5.2015).

שפט

שפט

שפט